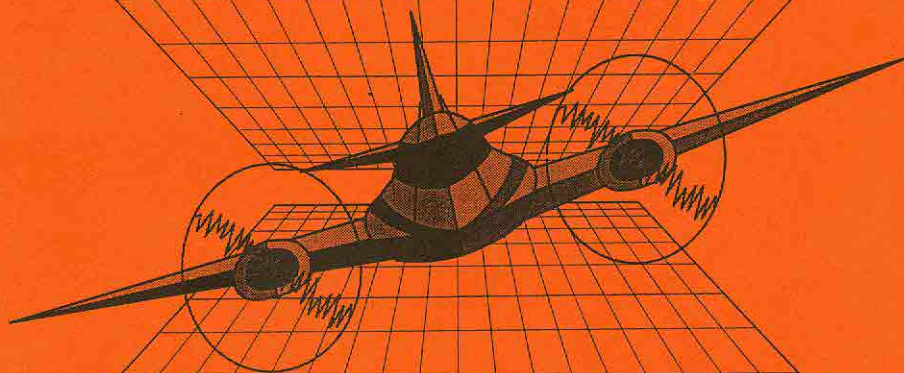

PROPELLERBLADET

*Organ för FFVs kamratförening
Nr 57 Årgång 46*

1995

PROPELLERBLADET

Organ för FFV Kamratförening

Redaktör och ansvarig utgivare:

Leif Larsson

I redaktionen ingår:

Styrelsen

Föreningens styrelse:

* Ordförande: 6336

Leif Larsson, Kaserngatan 5, 723 47 Västerås, 021 - 18 33 47

* V ordförande: 6060

Bengt Svensson, Skogslundsvägen 4, 732 48 Arboga, 0589 - 132 14

* Kassör: 5746

Rolf Olsson, Turedalsgatan 42, 732 31 Arboga, 0589 - 135 48

* Sekreterare: 5858

Åke Tedesjö, Bakbordsvägen 14, 724 76 Västerås, 021 - 35 44 06

* Ledamot:

Ingrid Petersson, Stångjärnsg 25, 724 77 Västerås, 021 - 35 33 27

* Ledamot: 4929

Karl Gardh, Anders Johanssonsg 22K, 732 47 Arboga, 0589 - 139 14

* Suppleant: 4203

Erik Fernlöf, Häradsvägen 19, 585 90 Linköping, 013 - 503 66

* Suppleant: 5325

Jan Welin, Vretvägen 35, 732 32 Arboga, 0589 - 136 49

1996 års medlemsavgift är 50:- (Femtio kronor)

Postgiro 34 02 04 - 7

Flygförvaltningens Verkstadsskolas Kamratförening

Nästan jul och snart 1996!

Jaha, så var det dags igen för jubileumsträff och årsmöte!.....
 Nej, skämt åsido, något jubileumsmotiv har vi inte kommit på.
 Däremot har säkert en del av Er eller några klasser anledningar till jubileum.

Vi tänkte ta ett annorlunda grepp för årets kamratträff och årsmöte.
 Nämligen, att den kommer gå av stapeln i LINKÖPING den 1 och 2 juni 1996. Detta eftersom önskemålet framförts och det faktiskt finns ett 60-tal FFVare i Linköping med omnejd.

Det om något borde borge för en välbesökt träff. Dessutom kan det väl vara kul med lite omväxling! Mer om detta längre fram i tidningen.

Hoppas vi inte förstört för mycket för er som tänkt er till Västerås 1996.

Väl mött i Linköping!

En God Jul och ett Gott Nytt År!

Styrelsen

Erik

Jan

Bengt

Åke

Karl

Leif

Ingrid

Rolf

En pensionärs resumé

Som nyblivna pensionärer tror jag alla sätter sig och gör någon slags summering av sina aktiva år. Det är ett mycket stort steg att bli pensionär, kanske det största i vårt liv vad gäller påverkan av livsrytmen. Är man kry och vital och med livslusten kvar kan man ju hoppas på många trevliga år framöver också.

För egen del har mina år vid FFV:s skola alltid varit ett mycket trevligt minne av en härlig tid i ett enormt kamratskap, och alla kompisar med samma intressen och samma dåliga ekonomi. Jag tog så småningom en examen på tekniskt gymnasium, men är betydligt stoltare över min FFV-examen. Ingenjöreringen åkte av för gott efter några år men FFV-nålen har jag ännu på finkostymen.

Ett stort intresse för min del har varit och är att resa, och därför vill jag här återge några episoder som alla har skett i samband med resor. En del äventyrlighet, spontanitet och ibland dåligt omdöme ingår i bilden. De flesta resorna, cirka 300 gånger utomlands, har skett i mitt jobb som system support på Datasaab, Ericsson och Nokia.

Mina första tjänsteresor var väl annars skolresorna på FFV. Vi cyklade midsommarveckan 1948 till Leksand med studiebesök på diverse industrier i Dalarna. Några lärare åkte med och servade oss med mat och tält. Året efter gick motsvarande resa till Linköping via Arboga, Motala mm. En unik skolresa och ett roligt minne för alla, men speciellt för mig, som träffade min blivande fru på midsommarafton i Solmark, Vikingstad.

1966 jobbade jag som Datsaabs "resident representativ" vid Honeywell i Florida. De utvecklade ett minne till den första flygburna datorn i Sverige (och nästan i världen) till CK37 Vigggen. Det unika med detta kärnminne var Biaxtekniken, dvs man sydde minnet med fyrkantiga kärnor. Tekniken blev snabbt föråldrad och finns ej i Viggens nuvarande CK37, men jag fick ett mycket spännande år i USA. Eftersom jag bodde i USA fick jag många uppdrag vid sidan om, som innebar resor runt hela landet. Till exempel en resa till Los Angeles för att miljöprova minnes-stackar (nu koincidensminne). Efter en halv dag gick minnet sönder. Omkonstruktionen tog en vecka, som jag fick order att invänta i LA. Tog tillfället i akt att bilturista med lön och traktamente runt Las Vegas, Grand Canyon och Arizona. Nästa prov med minnet gick lika dåligt. Ny turistvecka, men nu till Nationalparkerna norrut, bl a Sequoia och Kings Canyon. Tredje försöket gick nästan lika illa, så den veckan blev det Mexiko. Fjärde försöket gick bra och jag kunde åka hem till familjen i Sankt Petersburg, Florida.

Vid ett tillfälle en natt på Honeywell när vi höll på med Flygvärdighets-prov höll en annan grupp bredvid oss på med motsvarande prov på en gyroplattform till en av de då aktuella obemannade månlandarna. Efter godkända tester fick även jag skriva en liten signatur på ett rivsigill till den plattformen, varför jag ännu tror mig ha min signatur på månen.

Efter några år som testprogrammerare av CK37 samt som chef för Datsaabs prototypplabb blev jag 1975 reslysten på riktigt och flyttade till "System Support", som är företagets interface mellan sina konstruktörer och dotterbolag. Daglig telefonkontakt med hela världen och alltid res-färdig.

City Bank i New York hade köpt vårt banksystem, och 1977 var vi ett litet gäng som åkte över för att installera och assistera. Mitt ansvar föll främst på att sätta upp 2 stycken datorer för kompileringar. Lokalen låg i City Banks skyskrapa, 100 meter från börsern i New York. Datorrummet var kanske 10 kvadratmeter på 26 våningen. Bara att få

in systemet i huset var ett jobb. Man måste boka hiss och en parkeringsplats för en lastbil flera dagar i förväg. I rummet fanns redan tidigare ett par mindre datorer så det skulle bli trångt, det förstod jag. Skivminnena (Ampex, c:a 80 kg) var amerikanska, direktlevererade från fabriken, men med europeisk standard. Det går inte att köra ett skivminne för 50 Hz med 60 Hz. Det går inte heller att bygga om dem, så nya skivminnen måste beställas. Emergency-order tog 6 veckor och det tålde inte projektet. Vad var att göra? Jag fick hjälp att ringa runt till olika firmor och hyra in en tongenerator, 2 rörbestyckade enorma orkesterförstärkare och 2 transformatorer på c:a 30 kg styck. Med parallellkopplade utgångar på transformatorerna fick jag ett elsystem på 50 Hz som klarade av att driva skivorna om man startade en i taget. Under starten med perfekt fyrkantsvåg!

Men nu började det bli varmt i det lilla rummet. Uppåt 45 grader och datorerna började att säga ifrån. Men det var väl bara att skaffa ytterligare ett luftkonditioneringsaggregat. Inga problem, ett aggregat anskaffades. Men nu var strömmen slut. Automatsäkringarna poppade upp ideligen och alla grupperna dessutom. Det slutade med att jag fick hjälpa skyskrapans elingenjör nästa dag att dra en ny stigare från källaren upp till 26 våningen.

Systemet gick faktiskt på detta sätt i sex veckor.

Ett roligt minne från samma tidsperiod har jag från en Hannovermässa. Det var så att Datsaab hade hyrt in de även i Tyskland kända och populära fotbollsspelarna Benny Wendt och Ronnie Hellström att jobba i vår monter en dag. Det var en fredag och sedan skulle de spela match på lördagen i Bremen. En kollega och jag fick ett par fribiljetter till matchen och åkte dit. Fina platser på hedersläktaren. Mycket folk. Någon minut efter det spelet börjat ropas det i högtalarna, på tyska. "Finns herrarna Ekelund och Nordström från Hannovermässan här? De måste genast kontakta speakerboxen för ljuset på Mässan har slocknat". Nordström och jag ser på varandra som stora frågetecken, men går till boxen och ringer. Det där med ljuset, förklarar man, sa vi bara för att de skulle ropa på er. Men en besvärlig dator i Guntzburg

har stannat och du måste flyga dit genast efter matchen. Åter på läktaren hade vi jobb att förklara för våra bänkgrannar att ljuset på mässan fick vänta till efter matchen.

I Saudi har jag haft ansvaret för datorer både hos Ericsson och ABV Rock Group, med många besök där och en mängd minnen.

ABV Rock Group hade fått ett kontrakt på över 30 miljarder kronor för att bygga berggrum i Saudi, men Kung Fadh ville ha svenska regeringens godkännande för krediter till en så stor affär. Några ABV-direktörer fick tid hos UD, där de fick vänta länge i väntrummet. Många gick före. Väl inne hos UD, arga för förseningen, fick de både förklaring och ursäkt. UD hade trott att det gällde en rockgrupp som ville till Saudi och spela!

Så småningom fick en kurir hämta ett dokument, underskrivet av Olof Palme. När jag kom till jobbet på ABV den dagen dokumentet skulle överlämnas till kungen var det kaos. Palme hade mördats och dokumentet var ogiltigt. Då fick jag klart för mig att respekten för kung Fadh är enorm. Ett telex från Ingvar Carlsson löste ABV:s bekymmer

Kungen skulle på kameltävling en dag och åka förbi ABV:s kontor på Riyads största gata som heter "60-metersgatan". Ett par timmar innan tömdes gatan på bilar och militärer ställde upp med 10 meters lucka på båda sidorna. Ett rejält åskväder bröt ut efter ett tag och plötsligt smällde blix och dunder till samtidigt, våldsamt. Samtliga soldater utom en för-svann med en start som skulle fått Carl Louis att häpna. Den tappra en-slingen såg sig förtvivlad om, sen sprang han också. Det blev den dagens samtalsämne på kafferasten.

En dag var det offentlig avrättning utanför en moské. Tre stycken knark-langare halshöggs och några kollegor som såg på döpte genast om platsen till Nacka Torg.

Vid en hemresa från Saudi stannade jag 3 dagar som turist i Kairo. Som vanligt med många kollin datordelar i bagaget Före inpassering i

